

во Полог и најнормално е од ваков род да произлезе и епископ. Овој род и пред епископот Јоаникие и после него и пред и после епископот Никанор имал свештенички континуитет и традиција и во раниот и средн век и пред 14 век и послетоа имал византиска традиција. Свештеничката традиција го покажала својот вековен континуитет во многу родови во Византиска Македонија и од многу свештенички родови и фамилии подоцна произлегуваат и владици, епископи, монаси, попови, калуѓерки и др. , а еден од тие Македонски родови од времето на Византија е и нашиот свештенички род од Полог и не случајно и го викале и Византијци.

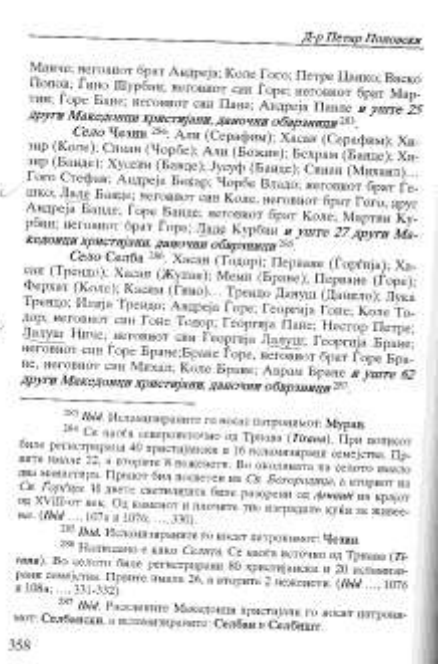
Така, и повеќето денешни владици-митрополити на МПЦ имаат во нивните родови долга свештеничка традиција, како што е фамилијата Поповски од Царев Двор од Преспа, од која произлегува и митрополитот на Кумановско-Полошката епархија владиката Кирил, во која има 32 лица (стр. 50) со свештенски чин (извор: ред. бр. 80).

За времето на градењето на црквата Св. Атанасие-Стар Манастир во 14 век подетално може да се види на стр.109-122 од книгата Лешочкиот манастирски комплекс, како и во други книги и материјали (извор: ред. бр. 17).

Така што, може со голема сигурност да претпоставиме дека името на родот Лалошои е трансформиран од име со иста основа, како што е името Лалуш, кое во тоа време многу често се сретнува во народот.

Во книгата за Мијаците потомци на античките македонци и прастари жители на Матија-денешна Албанија од Патар Поповски (стр. 354, 358, 369 и на многу други места) се споменува како даночни обврзници во турските тефтери и името Лалуш или Лазо, Лазар или Лалуш, Лазар или Лале, Лале или Лалуш, потоа Лазо или Лале, потоа Лазе или Лалуш и т.н. (извор: ред. бр. 50).

Така, во турско време немало кодификација на имињата, туку истите во тефтерите се запишувале како меѓусебно се ословувале луѓето. Така, и името Лалуш, кое е основа на името Лазо, Лазе, Лазар, Лале, и му се додава суфиксот-уш и се добива Лалуш односно трансформирано при изговорот од населението во Лалош.

(Името Лалуш е многу присатно и споменато на стр. 358 во селото Селба- Извор: ред. бр. 50)
 (The name Lalush is often mentioned on page 358 in the village Selba- Source: ordinal number 50)

Во книгата за Теарце, (стр.15) авторот Здравко Серафимовски-Зевс кога опишува како настанало името Отушишта, вели: Антропонимскиот суфикс-уш е општословенски деривациски елемент кој има прасловенско потекло. На пр: Тотуш, Ануш, Драгуш, Негуш, Славуш и др. (извор: ред. бр. 45).

Па, на истата основа е настанато името Лалуш, односно Лалош и од тука произлегува и името на родот Лалошои.

Такви ословувања има скоро кај секое име. Димитрија, се модифицира во Митко, Митре, Диме, Димко и др. И денеска на името Митко луѓето се обраќаат со Мите, Митуш, на Димко со Димуш, на Петре со Петруш, на Трпо со Трпуш и т.н. Илија Петрушевски од Лешок и денес мене ми се обраќува со името Митуш. Така, што денес многу презимиња на основата на името Димко, кое се преобразува во Димуш и се презиваат Димушковски односно и родот може да се вика Димушкови и. т.н.

Јас верувам дека на основата на името Лалуш, кое во основа е името Лазо, произлегло името на родот Лалошои и истото продолжило да се пренесува од генерација на генерација и се употребува се до денеска.

Мене ми се чини дека на основата на името Лалуш многу полесно им било на луѓето да изговараат дека потомците на Лалуш биле Лалошоој односно Лалошои.

Не е исклучено и постои голема веројатност дека основата на името Лалош има византиска основа односно старо македонска основа, за кое треба дополнителни истражувања. Ова го велам од причина што мнозина од Лешок нашиот род Лалошои го викаат и Византијци. Така, Славе Атанасовски од Лешок во 2005 година на Голема Богородица во присатство на повеќе лица (Стојан Спирски, Младен Мисајловски, Трпо Ристовски, Петко Ристовски-Карапанца дојден од Копенхаген и др.) рече за нашиот род Византијци.

На 25 февруари 2009 година, кога го обработував и пишував текстот на поглавието 22- Црквите и свештените лица на родот Лалошои, дојдов до сознание дека родот Лалошои е континуитет на истиот свештенички род, кој пред неколку векови го викале Главинои, пред тоа и Византијци и дека имињата на лицата имале длабоки корени кои доаѓале од Библијата и од старо македонските-византиски христијански корени (Никанор, Јоаникие, Григорие, Онуфрие, Спиродон, Аврам, Исак, Дамјан, Китан, Симон, Андро, Јаков, Јован, Димитрие, Никола, Петре, Петроние, Павле, и многу други имиња со старо македонска и византиска црковна традиција).

(Славе Атанасовски од родот Гркоој, Лешок, 2007 во дуќанот кој го држи Мирче од Јурекоој, велеше дека родот Лалошои ги викале и Византијци)

(Slave Atanasovski of the kin Grkooj, Lesok, 2007 in Mirce's shop from Jurekooj, he said that the kin Lalosoi was named and Vizantijci-Byzantines)

Значи, родот го добил името Лалошои по името на **Лалош (01)**, кој е основоположник во живата меморија на мојот род во Лешок.

Очигледно дека Лазо односно Лалош имал голем авторитет и почит од неговите роднини, но, и од другите родови во Лешок, а верувам дека бил и многу зенгин и имал многу ниви, стока, воденици и друго кои биле не само како основа за егзистенција, туку и за моќ и влијание. А кој би можел да има таква моќ, авторитет и влијание ако не бил во соработка со црквата, при што Јас верувам дека Лазо-Лалош бил поп или неговиот татко или дедо биле попови, посебно што Лалош подарил или продал нива на црквата во Лешок, која и денес во Геодетскиот катастар во Тетово и во евиденцијата на Црквата се води како Лалошоа нива.

Може со голема доза на сигурност да кажеме дека од Лалош потекнува и името на најстариот и најголем по број род од Лешок. Лалош се јавува на крајот на 17 век, односно живеел некаде околу 1670 до 1740 година.

Од моите претци не сум слушал Лалош со што се занимавал, односно дали тој бил свештено лице. Но, ако се има во предвид дека неговиот внук Китан бил поп, а попови биле и уште четири други колена, со сигурност може да се претпостави дека и Лалош и неговите претци имале свештеничко потекло. Ова, посебно што во црквата е евидентирана Лалошоа нива, која е одземена 1946 од страна на социјалистичките власти.

Познато е дека Лешок има богата и долговековна свештеничка традиција, од античка Македонија, Средниот век до денес и во атарот на денешен Лешок имало град со повеќе цркви и манастири и нормално е дека родот Лалошои имал свое место во минатите векови.

Се знае дека првиот полошки епископ бил Јоаникиј и имал седиште во Лешок во црквата Св. Атанасие, која народот ја вика Стар Манастир, што потврдува дека во Лешок, во мојот род и во Лешочкиот манастир има долговековна црковна византиска традиција, која се задржала и до денес во 21 век, а голема е

веројатноста епископот Јоаникие дека потекнувал од нашиот свештенички род Главинои, кој подоцна од 18 век почнале да го викаат и Лалошои.

(Саркофагот на полошкиот епископ Јоаникие во црквата Св. Атанасие, Лешок, 14 век)
(Sarcophagus of Polog's bishop Joanie in the church St. Atanasie, Lesok, 14th century)

Верувам дека, со укинувањето на Охридската архиепископија во 1767 година во цела Македонија, па, и во Полог, неколку децении по тоа, настанал вакум и себеснаоѓање на нашите претци и верувам дека пред укинувањето и со укинувањето на Охридската архиепископија и во мојот род настанал вакум и можно е во тие услови Лалош и неговиот син Милош да не биле назначени за свештеници, иако, овој род во Лешок имал стара и долговековна свештеничка традиција.

За приликите пред, за време и после укинувањето на Охридската архиепископија во Македонија, во Полог и кај нашиот свештенички род во Лешок најдобро може да се види какви биле апетитите на големите сили и секако на соседните држави кои се спремале за ослободување од Отоманската империја и за создавање на независни држави (Србија, Бугарија и Грција) е објаснето во книгите Историја на Македонската православна црква од Димевски Славко (извор: ред. бр. 1), во книгата Манастирите во Македонија од Димитар Ќорнаков (извор: ред. бр.5), книгата Разурнати и неразурнати цркви од Илија Петрушевски (извор: ред. бр. 21), Македонскиот јазол од Ханс-Лотар Штепан (извор: ред. бр. 79) и во книгата Македонска средновековна црковна дипломатија од Поповски Петар (извор: ред. бр. 78).

Значи, очигледно е дека превирањата 50 до 100 години пред укинувањето на Охридската архиепископија во 1767 година оставиле траги на дисконтинуитет и кај родот Лалошои. За Лалош и син му Милош, на нас потомците не ни е познато дека биле назначени-запопени (ракоположени) за попови.

(Манифестацијата 160 години Кирил Пејчиновиќ, 2005, присуствуваше владиката Кирил и бугарскиот амбасадор Александар Јорданов)
 (Manifestation 160 years Kiril Peychinovich, 2005, the archbishop Kiril and Bulgarian ambassador Aleksandar Jordanov)

Интересно е дека ривалството и црковната пропаганда од страна на српската, бугарската и грчката црква, односно од нивните држави продолжува се до балканските војни и до втората светска војна, а јас би рекол и до денес. Така, од часописот Црква и живот бр. 3 и 4 од 1926 година, може да се види дека во Лешочката парохија за свештеник е ракоположен Спиро Онуфриевски на 25 април 1894 година од српскиот епископ Максим, а неговиот син Глигорие (поп Ѓиго) Онуфриевски за свештеник е ракоположен на 6.12.1911 година од бугарскиот епископ Неофит. Во парохијата Брезјанска за свештеник е ракоположен на 13.04.1922 година од српскиот-скопски епископ Поликарпа. Интересно е дека црквата Св. Ѓорѓи од Отуње е осветена во 1860 година од грчкиот епископ Пајсиј и набрзо потоа и црквата Св. Илија во Непроштено е осветена во 1864 година, исто така, од грчкиот епископот Пајсиј. Во Брезно црквата Св. Богородица е осветена на 14/28.08.1922 година од српскиот-скопски митрополит Варнава, а во Теарце црквата Св. Никола е осветена од епископот Кирило, но, не е внесена година. Св. Јован Претеча во Доброште е осветена од митрополитот Варнава на 11/23-08.1922 и црквата Св. Воведение во Јелошник е осветена од епископот Доротеј (извор: ред. бр. 41).

Борбата за оневозможување на самостојност на Македонската православна црква продолжува и до денес од страна на Српската православна црква. Многу добро може да се види дека самостојноста Македонската православна црква ја

издејствувала во Втората светска војна, со создавањето на Народна Република Македонија како една од шесте држави на СФР Југославија, а како пример може да се види од Кршетницата од 04.02.1946 година на Околискиот духовен одбор на Православната црква на Македонија, издадена на баба ми Цвета Онуфриевска.

72

ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ВО МАКЕДОНИЈА

СВИДЕТЕЛСТВО

ЗА СВ. КРШТЕНИЕ

Бр. 9 Вр. 68-

Издадено воз основа на определение Бр. 9 држано од Метовскиот околијски духовен одбор во садебното му заседание на 4-II- 1946 год. по установително производство Бр. 43/- 1946 год. по описо на Метовскиот околиски духовен одбор во уверение на тоа оти Цвета Петрушова Димовска, жител на р. (с.) Милош околија Метовска, незаписан во црквениот регистар, е роден^а на Метнастии (15) ден од месец Мај хиљада осумстотини деведесет година, во с. Непроштено, Метовска околија, од православни родители Петруш Димовски и законата му жена Рузена Зафиро-ска и оти е крстен на Метнастии (20) ден од месец Мај 1890 година, по источно-православниот обред во црквата „Св. Арх. Михаил“ во с. Непроштено, Метовска околија, од свештеник Риско Појоски и кумството на Крсте Михајловски од Непроштено, Метовска околија.

Тетово, 4-II- 1946 год.

ЧЛЕБОМАСНИ ОКОЛИСКИОТ СВЕШТЕНИЧКИ ОДБОР,

Св. М. М. М. М. М.

(Крштеница од 04.02.1946 г. на баба ми Цвета Онуфриевска, моминско Димовска од Непроштено на Околискиот духовен одбор Тетово на Православната црква на Македонија)
(Christening since 04.02.1946 of my grandmother Cveta Onufrievska, maiden name Dimovska -Neprošteno – Provincial spiritual commission Tetovo of the Orthodox church of Macedonia)

Лалош имал еден син по име Милош (02). Милош имал два сина и тоа едниот бил **поп Китан (03)** и вториот Левко (04). **Китан** се запопил и е **првото свештено** лице од родот Лалошои на кое се сеќаваа моите претци и кои го споменуваа. Едно е меморијата и таа дошла до поп Китан, но, вистината и стварноста се секако поинакви и сигурно е дека свештеници имало и во предходните векови, што, го осознав со моите истражувања дека свештено лице од нашиот род бил и епископот Никанор, а најверојатно и првиот полошки епископ Јоаникие.

Левко не се знае од кои причини се преселил во Непроштено, но, најверојатно оди како домазет и со себе ја пренесол и домашната слава Пречиста.

Родот Лалошои важи за најстар род во Лешок, а верувам и во целиот Долни Полог. Овој род има најголема и најдолга поповска и монашка традиција од сите родови во Лешок, како и од другите села во Полог.

Од фамилијата Лалошои од Лешок, поточно од третото колено лицето Лефко (04) се сели во Непроштено и од него се оформува нова лоза под истото име Лалошои, кој се формира во еден од најголеми родови во Непроштено.

Лефко ја пренесува традицијата на фамилијата Лалошои од Лешок, кои поседувале воденица на Лешочката река во месноста Јанеско непосредно од источна страна од Лешочкиот манастир. Со преселувањето Левко во Непроштено таму изградил воденица на Непроштенската река.

Значи, со доаѓањето на Лефко во Непроштено се оформува зачеток на родот Лалошои во Непроштено и се изградува воденица за мелење на брашно од пченица и пченка. Интересно е дека Левко, како машки потомок ја задржал славата Пречиста која ја имал во Лешок и продолжуваат Пречиста да ја слават неговите потомци од фамилија Лалошои во Непроштено се до денес.

Од родот Лалошои лицето Петре (ред. бр. 15) од петиот род поради убиство на некој арнаут од Слатина го продава имотот и воденицата се сели во Велес и од него се оформува фамилијата Ончевски. Оваа верзија ми ја раскажа Ончевски Владо (ред. бр. 509) од Пирамидата во Табела бр.2 кој е од Ѓорче Петров, и ми рече дека разговарал пред 20 години со некој си Ончевски Боро, кој работел како технички директор-раководител на радио пренос во РТВ Скопје, кој во разговор му рекол дека неговата фамилија е со потекло од Лешок.

Ова презиме има само аналогија т.е. презимето е Ончевски, но, нема реална основа дека потекнуваат од родот Лалошои од Лешок оние кои се со презиме Ончевски, а се со потекло од Велес. Јас разговарав со докторот Ончевски од Клинички центар Скопје и ми рече дека немаат потекло од Лешок и дека така му пренеле неговите претци.

Мене многу ме интересира некој од свештените лица односно од црковните теоретичари да ми објасни каква е традицијата и искуството на македонската православна црква во врска со генеалогичката и следење на родовите, а посебно за пренесување на славата од колено на колено и какви биле случаите на домазетовците, немање на машки наследници. Како доаѓало да се слават по две слави (летна и зимска) и слични случаи.

Верувам дека кога ќе дојде во раце оваа книга кај некој кој добро ја знае црковната традиција на нашиот народ во родословието и славите ќе ми дадат појаснување.

Не заклучоци, туку закон за јазикот

Нова Македонија, 27.12.1989г.

Во последно време, следоци сме на невиден налет, просто не наоѓа да, но и на невидена рамнодушност на нашата средина на разните јазични варијанти во нашиот простор, со кои е загромено јазично то бестие на македонскиот народ. Ова посебно е изразено во последно време, со сè побрзо пробира на информативата и со отвореноста на нашето стопанство кон пазарните услови. Сепак, не мислам дека треба да се затвориме и да се закожурчиме во нашиот простор и дека можеме да останеме имуни од разните јазични варијанти, но ние мораме да ги преземеме сите мерки, за да ги поправаме неоправданите варијации преј нашиот јазик. На шата Република треба да ги преземе сите мерки и активности, за да го заштити јазикот, но само од неоправданите варијации.

Треба, по итна постапка, да се претресат сите законски прописи, како и други акти, кои го регулираат прашањето за употребата на македонскиот јазик, и Собранието на СРМ да предложи појасни и попрецизни законски норми на однесување за сите субјекти во нашиот простор.

Навидено, во последно време, на разни нивоа, повелена е расправа за употребата на македонскиот литературен јазик, при што е конституирано дека употребата на македонскиот јазик во јавното комуницирање се наоѓа во очигледна состојба.

Заслужува посебен распект обрканоста на писателот Божидар Павловски до делегатите на Собранието на СРМ, во кој укажува на критичниот час за одговорност, во кој се наоѓаат македонските парламентарии за донесување „квалитетни мерки и заклучоци“, со кои ќе се овозможи целосна применува на македонскиот јазик во македонскиот простор, при што, писателот предупредува на потребата цитите да бидат „прецизни и објавувачки за сите општествени субјекти“.

На 5 декември с. г., делегатите на Соборот на здружениот труд и на Општествено-политичкиот одбор расправаа за состојбата и за употребата на македонскиот литературен јазик во службена и во јавната комуникација во Републиката. Во „Нова Македонија“ истиот ден прочитаа дека Соборот за здружениот труд донел заклучоци — крајот на март 1990 година да биде последен рок за отстранување на јазичните неточности и неправилности при употребата на македонскиот јазик. Во истиот весник беше коментираан освртот на делегатот Лазо Крстевски, кој напомена дека веќе во споменатото прашање било распра

вано во Собранието на СРМ и дека за решавање на ова прашање било задолжено Собранието да донесе резолуција за јазикот. Исто така беше коментираан дискусијата на делегатот на Општествено-политичкиот одбор Тоде Геревски за кого беше напишано дека се залагал за кооперативни заклучоци во врска со употребата на македонскиот литературен јазик и ја искажал потребата од донесување закон или „барем“ резолуција за јазикот.

Како што е веќе познато, делегатите на Соборот и здружениот труд донесоа „прецизни и објавувачки заклучоци“ за сите општествени субјекти, како што презагаа и писателот, при што беше даден рок најдоцна до март 1990 година да се отстранат јазичните неправилности.

Не би сакал да бидам скептик и да не верувам во ефикасноста на предложените заклучоци од делегатите на Собранието, но нив нашето несладно минато на безбројни заклучоци и резолуции на земско нивоа, не се покажа како доволно ефикасни, дури имаа и свој удел во сегашната криза.

Сметам, дека веќе ова прашање е поставено и да расправа преј Собранието на СРМ, треба иле делегатите да се залажат и да предложат ова прашање да се реши со законски пропис, кој би бил објавувачки за сите општествени субјекти, а не како што предложува — загроеното јазично бестие да се брани со заклучоци.

Го користам ова јазување да нагласам дека весникот „Нова Македонија“ преку реформата „Јазично китче“ што во изминатиот период излегуваае еднаш на неделно, даде голем придонес во негувањето и дограднувањето на истиот македонски литературен јазик. Во таа смисла, во катчето беа дадени доброту објаснувања за разни поими и изрази од секојдневната употреба на македонскиот литературен јазик. Пред време Редакцијата реши Катчето да излегува на 15 дена, за што даде некои објаснувања, но ние, според мене, не беа доволно аргументирани и издржани.

Верувам дека Редакцијата на „Нова Македонија“ ќе го претскапа ова своје решение и Катчето ќе излегува почесто.

Посебно треба да се респектира ангажирањето и придонесот што го даде во изминатиот период од другарот Благоја Корубин и Катчето во нашиот јазичен простор. Не мислам дека Редакцијата треба да им даде можност и да даде јазичари да учествуваат во него.

Митко Спироски
Лешок-Скопје

**ГРОБОТ НА КАТИЛ
ГОРГИ НИКОЈ НЕ ГО
ПОСЕТИЛ**

(Митко Спироски, Напис за македонскиот јазик во Нова Македонија од 27.12.1989 год.)
(Mitko Spiroski, Article of Macedonian language in New Macedonia since 27.12.1989)

Бидејќи повеќе потомци од родот Лалошои со презиме Ончевски не ја знаеле точно генеалогичката на целиот род, а се сретнувало и друго презиме Ончевски во Македонија, некои од нашиот род Ончевски, како Љубиша Ончевски од Горче Петров и др.) се интересирале дали имаат заедничко потекло Ончевски кои се потекло од Велес.

Собрани се податоци од фамилијата Лалошои од Лешок и лозата од Непроштено за преку 1645 лица, при што, сите претци од прво до седмо колено се умрени, а од осмото колено повеќето се умрени, но, има и живи лица. Јас малку лица од шестото колени сум ги видел и се сеќавам на нив, додека од седмото и осмото колени многу од нив сум ги видел и многу добро се сеќавам на ликот, говорот и сл.

(Лешок, 2007, Ане Велјановски од Аљалџој со сопругата и внуката)
(Lesok, 2007, Ane Veljanovski -Aljaljooj with his wife and granddaughter)

Карактеристично за сите потомци од Лалошои по машка линија дека заштитник на куќата е Богородица (Богоројца) и ја слават како домашна слава Мала Богородица-Пречиста, која се слави по христијанскиот македонски православен календар, секоја година на 4 Декември. Овој празник е посен празник и сите го слават со иста процесија и со скоро исто традиционално јадење риба, ситни посни сармички со ориз и со листови од кисела зелка во мали топчиња колку за еден залак, грав, слата-туршија, зелка кисела-купус, расол-ситно сечена зелка во каче засолена, и секако со салатата ракија и со јадењето црвено вино др.

Како дете слушав од постарите луѓе кога зборуваат дека мојата фамилија се Лалошои (од баба ми Цвета Онуфриевска, од дедо Андро Поповски, од поп Ѓиго

Онуфриевски, од дедо Тоде Гуде, од баба Миљана, од баба Иљојца, баба Евра, од мама, од нина Томејца, од баба Спасена-Сољојца и др.).

За прв пат со книга и пишан материјал за Лешок најдов како дете во 1965 година кога дојде во моите раце книгата: Тетово во минатото од Кузман Најденовски од Тетово (извор: ред. бр. 16).

Во книгата Најденовски пишува и за минатото на Лешок, за Легенград, за Сардисувањето на Лешочкиот манастир, како и за многу други работи.

Можам слободно да напишам дека основите за мојата фамилија Лалошои во пишуванa форма ги видов во книгата ЛЕШЕК од Илија Петрушевски со потекло од Лешок (извор: ред. бр.19) .

Во оваа книга од лешанецот Петрушевски Илија ги добив првите пишувани и публикувани податоци за Лешек и за мојот род Лалошои и фамилија Спирски. Во моментите кога ја читав книгата како сунџер ја впивав и скоро секој податок ме воодушевуваше и вдахнуваше да ги осознаам податоците што подобро и што подлабоко за мојата фамилија и моето потекло.

На страна 87 и 88 од книгата Лешек, авторот Петрушевски на најдобар начин ги прибира податоците за родот Лалошои и фамилијата Спирски, но, само по машки род, додека по женски род не се задржува, со мотивација дека родот како традиција кај Македонецот и црковната традиција е да се следи и анализира родот само по машка линија (извор: ред. бр.19) .

Авторот Петрушевски, од тие причини и нашиот род Лалошои го обработува и анализира и запишува во книгата само по машки род. Во жив разговор со него рече дека не го анализира потеклото на родот и по женска линија. Тој ме убедуваше дека единствено исправно е да се анализираат родовите и фамилиите само по машка линија и дека не е исправно да ги обработувам податоците по женска линија, бидејќи родот се пренесува по машкото колено.

Точно е и се слагам дека таквото пренесување на традициите само по машки род било многу исправно и практично во минатото и за населението, но, и за црквата. Но, јас сакав фамилијата да ја обработувам и анализирам и по машки и по женски род, бидејќи сега живееме и работиме во 20 и 21 век кога имаме можност технички и комуникациски да ги следиме и анализираме податоците за фамилијата на целата земјина топка, како компјутери, интернет, Веб сајтови, писма, телефони, Е-маил и сл.

Според мене подеднакво се важни за продолжување на родот и женските деца и не можам да замислам женските деца дека не се, исто така, подеднакво наследници и потомци како и машките деца. Точно е дека преку машкиот пол се продолжувала порано традицијата (Слава, Презиме, Името на родот и сл.) на фамилијата и точно е дека и денеска по машкиот род се пренесуваат овие работи како што било традицијата на фамилијата. Точно е и тоа дека денеска законската регулатива е таква што се задржува презимето на децата од таткото, а жената го презема презимето од мажот,но, не во сите случаи.

Треба да се каже дека илјада вековната традиција и пракса на Евреите била родот да го евидентираат и признаваат само по женска линија, што е многу правилно, бидејќи децата ги раѓа жената и сигурно е утврден родот само по женска линија, а маж може да биде секој, а не само законскиот маж. Ова посебно што природата на жената е таква што Господ ја обдарил со нагон да го следи и заштитува, но, и како мајка инстинктивно како и животните да го заштитува детето до крајот на животот.

Но, и оваа традиција на Евреите мене лично не ми се допаѓа и анахрона е со денешницата кога и мажите и жените се еднакви и равноправни и кога имаме компјутреска и секаква друга современа евиденција. Без разлика што

ијладавековната еврејска пракса се покажала како многу успешна во следење на генеалогичката на родот, што може да се види во многу примери за следење на корените на Еврејските семејства, како во Трагедијата на Евреите во Македонија од Матковски Александар, книгата Корени-Roots од Аврам Садикарио и во Билтенот на еврејската заедница во Македонија 11-ти Март 1943 година под бр.15/2007 (извор: ред. бр. 117, 135 и 90) .

Мислам дека традицијата на следење на корените на Евреите е успешна до ова денешно компјутерско и интернет време и верувам дека Евреите го користат и денешното компјутерско време.

(Семејното стебло Спирски, ракопис на поп Стојче Ристовски, 08.02.2008 г., кога ми ја подари книгата Молитвословја во неговиот дом-куќа на ул. Полог бр. 7 Скопје –Извор: ред. бр.3)
 (Family tree Spiroski, a manuscript by priest Stojce Ristovski, 08.02.2008, when he gave me the book Molitvoslovja in his home –street Polog 7 Skopje –Source: ordinal number 3)

За разлика од Евреите, како што може да се види кај нашата Црква родот и наследството се пренесува по машка линија и таа традиција е задржана до денеска. Но, нашите граѓански прописи за бракот дозволуваат слободно договарање меѓу брачните партнери за презимето на жената и денеска има многу случаи на задржување на презимето на жената од нејзините родители, некои жени кон презимето на мажот го додаваат и нејзиното моминско презиме и т. н.

(фото: Митко Спирски, Октомври 2008, Печење костени (коштање) на кумбе, од Лалошој коштање)
(Photo: Mitko Spiroski, October 2008, Roast chestnuts on stove, Lalosooj's chestnuts)

Сега би се задржал на прибирањето на податоците за мојот род. Најповеќе во прибирањето на податоците ми помогна брилијантниот ум и меморија на мајка ми Јорданка која многу добро ми објаснуваше за луѓето и по машка и по женска линија. Непроценливо значајни податоците прибра татко ми Живко, кој по моја идеја и молба и конципирани Прегледи, прибираше податоци од разни лица од родот, во 80-те години, непосредно пред пензија кога живеевме заедно и од кога замина во пензија.

Податоците татко ми кои ги прибираше, исто како и Илија Петрушевски, беа само по машка линија и може да кажам дека се драгоцен и се многу слични со оние во книгата Лешек на Илија Петрушевски, но, истите беа нецелосни за моите истражувања и прибирање на податоците.

Тато изготви оригинален Преглед-Табела на родот Лалошој на 11 страни (напишани со неговиот ракопис).

С П И С О К
НА СЛУШАТЕЛИТЕ ОД III СТУДИИ НА СТУДИИ
ПО
ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ И МЕТОДИ НА ЕКОНОМСКА АНАЛИЗА
(ген.1974/75)
Годовни слушатели

Р.Бр.	Презиме и име	Каде работи	Место	тел.бр.	Допаден тел.бр.
1.	Јовевски Лазар	Реп.завод за вработување	Скопје	38-449	50-055
2.	Србиновски Панде	"Електростанариство"	Скопје	34-210/39	36319
3.	Димазеви Благо	Осигурателен завод	Скопје	50-035/42	54-566
4.	Панговска Мирјана	Глиг. "Кочо Рацин"	Г.Петров	54-734	54-467
5.	Коповска Златка	Економски факултет	Скопје	58-909	32584
6.	Заревањкова-Потова ска Марија	Економски факултет	Скопје	58-909	
7.	Јанушева Јелена	Републички С В Р	Скопје	31105/665	
8.	Јаковски Никола	"Раде Кончар"	Скопје	31-553	31-718
9.	Спировски Митко	С О К -централа	Скопје	58115/347	
10.	Спасовски Аце	Центр.ком. на СМ	Скопје	50025/299	
11.	Игњатовски Александар	"Алкалоид"	Скопје	39-700	
12.	Гиноски Лазо	Звезд.сл. на ПРТ	Скопје	34-399	
13.	Арсов Стевче	Степ.банка-филијала	Скопје	32-362	
14.	Бардаковски Благоја	З И К	Прилеп	097-73929 097-73565	
15.ИВ.	Крчевски Благој	Самоуправна мит.звезд. за становање	Прилеп	097-73518	
16.ИВ.	Буви Лазо	"Електро-Струга"	Струга	096-72261	
17.ИВ.	Купушев Ристо	С-на "Борис Кидрич"	Струга	096-72017	
18.ИВ.	Ристич Наташа	Служба др.книг.-Спл.	Притина	038-22055	038-80064 (Тресевац)
19.ИВ.	Нивновиќ Слободан	"Косовска банка"	Притина	038-23452	
20.ИВ.	Јокшиќ Емили	Веќе ситн.Косова	Притина	038-26842	038-26506
21.	Костровиќ Емили	Служба др.книг.	Тресевац	038-80266	

Службата за постдипломски студии се добива на тел.бр. 50-509 и
39-352
Карактеристичен број за Скопје е 094
Скопје, Јануари 1976г.

(Список на слушатели на постдипломски студии на Економскиот факултет во Скопје)
(List of the auditors of postgraduate studies of the School of economics in Skopje)

Татко ми Живко беше застапник како и Илија во првата книга на тезата дека родот Лалошои го добил името по некој Лалош кој потекнува од Унгарија односно Маџарска. Во ова време татко ми и Илија беа во блиска комуникација и интересно двајцата ја застапуваат тезата за некакво Унгарско потекло. Оваа теза на татко ми му беше многу приемлива и мила оти му асоцираше на Банат и Бачка во Војводина кога во 1945-46 бил војник и сретнувал лица Маџари-Унгарци со име Лајош, но, не Лалош. Ова мислам дека му беше само асоцијација, што нема никаква врска со реалноста. Оти едно е Лајош, а друго Лалош и излагањето на татко ми и на Илија се нереални и дури би рекол и теоретски невозможни за тоа време и тие услови да се реализира такво нешто.

Инаку, податоците за повеќето од другите мои претци кои ги осозна татко ми и кои ги внесе во неговиот Преглед, беа точни и се поклопуваа со моите податоци и со податоците на Илија. Секако дека многу податоци кои не беа точни, јас ги отфрлив и направив свој преглед на родот Лалошои и тоа и за машките и за женските деца.

Би сакал да напоменам дека женските деца кои имаа потекло во мојот род и кои се мажеа во други родови и други места јас ги следев нивните деца, а со цел да дознаам за генеалогичката и на женските деца и како се развиваат сите потомци од мојот род. При тоа, верував дека во родовите каде се омажиле женските лица

од мојот род, нема традиција и многу малку знаат и го следат својот род, па, затоа, макотрпно и многу години наназад (преку 40 години) прибирав податоци и ги внесував во посебен модел со 14 колони и 15.000 редови во програмата Excel и се направи Пирамида на мојот род Лалошои со 1.645 лица, кои се внесени и обработени во 60 Табели на 639 страни (види: Табела бр 1 , бр. 2 и 2-а, 3, ... до 35).

(Лешок, 24 декември 2005, Промоција на Книгата Лешок и соседните села на Здружението ЛЕШОК)
(Lesok, 24 December, 2005, Promotion of the Book Lesok and neighbouring villages of the Association LESOK)

Во меѓувреме животот е како река постојано донесува нови животи и однесува животи, така што имам податоци за уште 300 лица кои не се обработени и кои не се внесени во оваа книга, но, верувам дека кога ќе се отпечати оваа книга, заинетресираните читатели од мојот род ќе укажат на некои грешки, пропусти или ќе предложат дополнувања и нивни согледувања, се надевам дека Господ ќе ни овозможи да направиме друго дополнето издание, во кое ќе ги испарвиме грешките од оваа прва компјутерска книга и ќе направам втора книга покомплетна и со поточни податоци.

За сега во овој момент од мене Митко Спирски, толку. Јас, толку можам да дадам свој прилог на Генеалогията на мојата фамилија и род Спирски-Онуфриевски-Лалошои-Главинои-Византијци. Еве, направив и сега ќе имаме база многу лица од новите генерации од нашиот род да ги осознаат своите длабоки корени и дека многу лица ќе ја дополнат книгата со нови податоци, ќе ги корегираат грешките кои се настанати од техничка природа или поради неточно дадени податоци од раскажувачите.

ПИСМА

Редакција „Нова Македонија“ ул. Мито Хаџивасилев
Јасмин б.б. — Скопје

До кога Македонија ќе биде без свој неделник?

12.11. 89г

Повод за моето јазување е убавиот јубилеј 45-годишн од првиот број на „Нова Македонија“ и би се придружил кон многуте честитки изјавени по тој повод.

Секако дека од деиот на излегувањето на првиот број до денешно ден се случиле многу промени во македонскиот медиумски живот. Но, ако постојат промени во медиумскиот живот, како и на сите други граѓани кои живеат во нашата Република. Ако „Нова Македонија“ има 45 години јубилеј, тогаш и јас имам свој јубилеј во моите 40 години — 30 години постојано друстрување со неговите страници.

Од тие причини, чувствувам искрена потреба да се јавам со неколку свои размислувања и предлози.

Со посебно внимание го прочитаа говорот на директорот Панде Колемишевски во саботниот број од весникот и им се восхитуваа на внесениите податоци за растот на НИПРО „Нова Македонија“, а посебно што наскоро се очекува да биде пуштена во редовно производство новата офсет ротациона технологија и може постепено да ги дава истата за постигнување на уште поголеми успеси. Имено, во рефератот беше најавена можноста со новата технологија на печатењето да се подобри техничко-естетскиот и графичкиот изглед на издањата, а беше најавена можност и за издоговање на нови издања, но не беше конкретизирано кои издања се планира наскоро да се појават. Мене посебно ме интересира, а верувам и голем број граѓани, каде се планираат и до кога Редакцијата „Нова Македонија“ би можела да ни понуди едно неделно (седмично) списание. Сметам дека на овој наш македонски простор во овој актуелен момент на отворање и длабоко критичан на процесите исцрпена потреба му е да добие неделник од типот на НИП „Ланас“ и др. списанија кои постојат во други тесниот момент, во кој се наоѓа нашето општество, новинарството не смеа да остане понастрана од абитувањата кои се случуваат во земјата и кога во нашата Република започнуваат демократ-

ски процеси кои бараат покренување и разјаснување на многу тешки теми и побрз проток на напредни идеи и мислења од светот, кои бараат и новинарството да се подигне на повисоко професионално ниво.

Непоштен факт е отворањето на весникот „Нова Македонија“ кон јавноста, сè повеќе се јазуваат и изнесуваат гледишта и ставови со конструктивни творечки и критички однос кон одредени проблеми и состојби со барања за ефикасно спино решавање, особено во рубриката „Писма“ но очигледно, истата рубрика е претесна да ги опфаќа сите јазувања, ако дава пат седмично се објавуваат писма на читателите.

Како дневен информативен весник „Нова Македонија“, очигледно, не може да ги задоволи потребите за обработување на одредени теми и проблеми кои бараат потемелно да се анализираат и изнесуваат, како што истото се прави преку неделните списанија во земјата и светот.

Колектив кој брои близу 1.500 вработени и кој располага со најсовремена графичка технологија, верувам дека има сити да организира и веќе во наредната година да издава и неделник.

Навистина, нашата средина е хемиксепирама во однос на другите јазични подрвца поради бројот на консументите, но се поставува прашањето дали тоа би требало да е доминантно? Ако добро се концептира и организира иако то списанија, нема да дозволиме во нашата средина да се создава јавно мислење преку сриско-хрватскиот печат, туку нашиот творечки потенцијал преку овој неделник ќе се наметне во презент-

тирање на одредени теми и проблеми и тоа не само во југословенскиот простор, туку и пошироко.

Би се наратил на неомакедонскиот собор на културните работници на Македонија кој, секако, беше несподобен во овој момент и во кој културните работници длабоко критички забелешки и предлози за разрешување на проблемите кои се напластуваат со децении во оваа област. Но, ако постојат неделник не само културните работници, туку и работните луѓе и граѓаните од сите области ќе можат континуирано да ги изнесуваат своите критички забелешки и размислувања за сите пори од нашиот живот, а не како што се случил — голем број културни работници во три дена да ги искажат сите мисли и идеи. Навистина, преку „НИК“ (Логоотот на „Нова Македонија“ кој изметува селото втора средба, културните работници имаат свој простор за критички искажувања но се поставува прашањето дали истото е најсоодветно решение и дали не треба истото да се слее во нашиот неделник, а секако, во него би нашле свој простор за отворено и јавно изнесување на проблемите од целокупниот општествен живот голем број работни луѓе и граѓани од Републиката и пошироко. Би предложил, како едно од можните измени (наслови) на нашиот неделник да биде „Македоник“ или Седумка.

Се надевам дека Редакцијата побрзо ќе не известат со издавањето на неделникот.

Митко Спироски—Лешоци
Бул. Ј. Сандански 118/2-22
Скопје

Со петгодишниот развој иста на НИПРО „Нова Македонија“, меѓу другото, предвидено е на читателската јавност во Републиката нашата куќа да ја понуди и изнесој број нови изданија, вклучително и јазични за наков што се анализа нашиот читател Митко Спироски Лешоци. Новата печатарска технологија наскоро ќе отвори многу реални перспективи за остварување на тв нашата професионална амбиција. Особено ме радува што и добар дел од нашите постојани читатели ја почувствувале истовремено потребата од едно наско издавање. Се надеваме дека во многу блиска иднина ќе можаме подетално да ги информираме за нашите намери, при што, се разбира, ќе ставиме и во импозант на издањата и за идната уредничка ориентација.

Од Редакцијата колегиум

(Митко Спироски, Напис за неделен весник во Нова Македонија од 12.11. 1989 год.)
(Mitko Spiroski, Article for weekly in New Macedonia since 12.11. 1989)

Интересно е објаснувањето на Илија Петрушевски за родот Лалош во втората книга ЛЕШОК (извор: ред. бр. 20).

“ По големата преселба на народот во 1690 година во областа Барања Војводина, овој род поради носителството по раселувањето кога се смирила сосиојбата се вратил во Лешок. Имено, ојкога се вратиле, овој род го добил прекарој Лалош, кое најверојатно произлегува од името Лајош или Лалош, кое е од Унгарско потекло.

Илија дава две толкувања за тоа кој бил Лалош.

1. Спиред првојто толкување кое може да се смета како поверодостојно, синој најоврајничкој се оженил за Унгарка со која дошле во Лешок ојкоџа се смирила ситуацијата, па на новороденчејто му дале име Лалош, како почин кон сојругата и нејзиниот татко кој најверојатно се викал Лалош.

2. Спиред второјто толкување оврајничкој имал ќерка и додека семејството престојувало во Барања паа се омажила за Унгарец по име Лалош. После давањето на амнестија од страна на султанот и после смирувањето на ситуацијата заедно со оврајничките заедно со невестата и нејзините родители дошол и зетот Лалош, кој имал еден син по име Милош. Значи, зетот Лалош ја продолжува лозата на овој род и по неџо фамилијата се наречува Лалошот. “

Како поткрепа на овие толкувања Илија наоѓа и во фактот што единствено од оваа фамилија во Лешок, па, и во Непроштено има изразито руси-плави луѓе, што е многу изразито кај Унгарците. Ова може да го потврдам лично и јас дека како дете, но, и повеќето деца од нашата фамилија беа плави и дури со потполно (скрос) бела-плава коса и бел прозирен тен на кожата. Интерсно е кога како дете се гледав на огледало и се споредував со другите деца лично чувствував како многу да се разликував по лик од децата од другите родови кои беа нагласено црни, смеѓи и со потемн тен. Јас кога бев дете имав нагласено плава косичка и постепено како растев истата по малку потемнуваше. Ова може да се види и за многу други деца од оваа фамилија: Борис Коцевски, Мирко Коцевски, Драчке Коцевски, Симоновски Васко, Поповски Драго, моите деца Огнен и Искра Спирски и други.

Ова мешање на гените од Лалошот во кои луѓето се нагласено плави може да се забележи и кај фамилиите во кои се мажеле невестите од фамилијата Лалошот. Таков пример може да се даде за внуките на Ката сестра на дедо ми Спиро, која се мажела во другиот свештенички род Лешкој односно Попој и внуките Никола, Нада, Петко, Донка и др. имаат руса коса и нагласен бел тен.

Овие трврдња и претспоставки на Илија Петрушевски дека за време на големата преселба на народите под турскиот налет дошло до мешан брак се за тоа време тешко остварливи, а посебно помеѓу лица од две неразбирливи јазични средини и со православна и католичка вера, па, дури јас би рекол и дека се нереални и неостварливи. Но, сигурно е дека периодите на војни и преселби носат и непредвидливи работи, па, дури и можно е да се случат и неможни случаи за во нормални прилики.

Но, ако оваа теза на Илија ја прифатиме како остварлива дали првата или втората варијанта, поверојатна е првата варијанта дека машкото лице се заљубило во некоја Унгарка, Чехиња, Словакиња и сл. , а на детето да му се дало името по желбата на мајката, која е најверојатно го дала името на нејзиниот татко или дедо. Имено, јас тука повеќе би можел да прифатам дека дошло до мешан брак, но, поверојатно е дека би можел тој брак да се случи со лице од Барања кое имало словенско потекло (Чех, Пољак, Словак и др.) бидејќи јазикот имал словенско потекло и полесно би дошло до меѓусебно разбирање. Оваа варијанта за мене е најприфатлива за мешан брак со лице од словенско потекло, во тие услови и мислам дека полесно е остварлива. Тоа се потврдува и во најново време кога имаме повеќе мешани бракови, но, со Чехињи, Словакињи, Пољацињи, Бугарки, Русинки, Србинки, па, и Албанки и др.

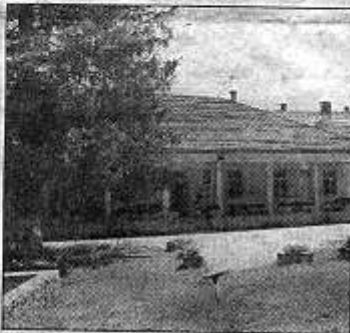
Претседателот на Здружението за обнова на Лешок, Митко Спировски, бара обнова на сите објекти

Се бара реновирање на болницата во Лешок

ТЕТОВО Лешок е село што во државата е препознатливо и по болницата за градни болести. Речиси шест децении таа опстојувала на сите предизвици, лекувала илјадници болни и претставувала собиралиште не само за заболени од Македонија, туку и од другите поранешни југословенски простори, пред сè, од јужно Косово.

Определбата овде да биде отворена ваква здравствена установа, пред сè, биле природната убавина и чистиот воздух, кои во вистинска смисла на зборот претставуваат "воздушна база". Сега, кога во Лешок животот постепено се враќа и кога сите услови во селото се многу подобри, Здружението за ревитализација бара обнова и на болницата. "Треба да профункционира и од причина што претставува услов за враќање на населението", велат во Здружението.

Објектите во кои функционираше болницата во Лешок денес посетуваат на пустош. Не само врати и прозорци, туку од неа е однесено сè што можело или едноставно било оштетено. Сè е сторено во времето по 24 јули 2001 година, кога 30-те вработени морале да ја напуштат заедно со болните. Од упатени дознаваме дека сериозни оштетувања имало илнеесно на апаратите за ЕКГ, спирометар, бронхоскоп, на оксигенатор, на сè со што била опремена лабораторијата и слично од кои дел биле пренесени во Медицинскиот центар во Тетово. Проектката низ растуриениот објект посетува на помината бајда, чија намера била да разурне, да опустоши. Во една од просториите илгоаѓаме дневник внимателно поден од лекарите, кои го нарекле рапортна книга во која се ис-

Објектот во кој беше болницата за градни болести е целосно демолирана

Враќање на животот во Лешок болницата во Лешок

пишувало сè што се случувало. Последниот датум е 13 август 2000. Друга, наредна книга немаше. Лешокката болница извршила вистинска промена и кај болните, но и во селото. Туберкулозата и денес е сериозен проблем. Во претходните две години во Тетовско се регистрирани над 320 новозаболени, а само за нецели три месеци од оваа година 37. И овие бројки се предизвик дека нешто организирано мора да се стори, а болните да ја добијат потребната заштита.

Жителите на Лешок велат дека паралелно со куките треба да се ревитализираат и другите објекти. Во прв ред се спомнува болницата. Причините се јасни. Овде работеле 16 жители на селото, но речиси 150 семејства на одреден начин egzistirале од болницата; особено со плаќан на земјоделски производи. Сега тоа не е случај. Покрај тоа, во Лешок не работат поголеми за целини за еднок-

ратна употреба што го изградил и опрешил Владо Петровски, безвистинската пумпа "Европа-петрол 92" на Стојан Стајковски, земјоделското стопанство "Борон" со над 50 вработени и три дуќани за колонизална стока.

Претседателот на Здружението за обнова на Лешок, Митко Спировски, е категоричен дека треба сите објекти да се поправат и да профункционираат. Од сите нив предност, сепак, ѝ се дава на болницата и заради лекување на болните, но и за враќање на животот во Лешок. Во ова село сега има уште десетина непоправени куќи и уште околу 15 семејства во домови и прифатилишта кои не се дојдени, пред сè, поради тоа што децата треба да ја завршат тековната учебна година. Оние што се во селото подолни се со надежи дека Лешок останува тоа што го карактеризирале лекови

FLY *vacation*

Телефакс 02/121-166
ДЦ Паломс Бјанка - 1 кат, пак. 14.

Првوماјски празници

Повторно под прекрасниот Олимп
Олимписки акти - Злп во хотел ***, превоз, влезници
Цена 100 евра - можност за плаќање на рати
Рок на пријавување до 19 април
Истанбул 65 евра, Кушадаси 125 евра

Утрински весник, 14.04.2003

(Напис во Утрински весник од 14.04.2003, за активностите на Здружението ЛЕШОК)
(Article in Morning newspaper 14.04.2003, for activities of the Association LESOK)

Но, за деца плави, не мора да значи дека децата имаат плава боја поради северно потекло, туку, треба да се има во предвид дека во основа генетски кај Македонците има многу плави, смеѓи и лица со бел тен. Кај Македонците е познато дека лица со плав тен и плава светла коса имало уште во античка Македонија, за што најдобар пример е Александар Македонски и татко му Филип I I Македонецот, кои биле со плав тен и со плава коса.